

[Hölge.]

lade være med at følge dette direktiv, der har så mange modstandere, tilsyneladende. Nej, det mener vi ikke i fremskridtspartiet. Vi respekterer EF, og det store flertal i fremskridtspartiet går da også stærkt ind for EF, og når vi nu engang har fået kastet sådan et direktiv i hovedet, så vedkender vi os det naturligtvis også. Men vi havde hellere set, om ministeren havde aftrykt direktivet som et dansk lovforslag, når det nu endelig skulle være.

De ting, vi har påpeget, og som andre ordførere også har påpeget, er nogle konsekvenser af disse regler. Jeg tror, at selv ikke arbejdsministeren vil benægte, at loven kan omgås. Jeg tror heller ikke, arbejdsministeren vil benægte, at virksomheder kan omstrukturere sig, så de tilpasser sig loven. Der er også den mulighed, at virksomheder ligefrem vil flytte til udlandet, hvis de synes, at en sådan lovgivning ikke passer ind i, hvad de havde tænkt sig.

I det hele taget mener vi i fremskridtspartiet, at staten i så vid udstrækning som muligt skal holde sig væk fra at gribe ind i den slags ting og lade parterne afgøre det selv.

Ingomar Petersen (RV):

Jeg vil gerne sige til arbejdsministeren, at jeg er udmærket klar over, at størrelseskriteriet ligger i EF-direktivet. Jeg er også glad for, at vi får et sådant EF-direktiv til behandling i folketinget, at det ikke bare står til efterretning på dagsordenen. Jeg har påpeget en ting, som jeg mener vi bør arbejde på at få ændret for Danmarks vedkommende. Jeg ved, det kan være svært, men strukturen for det mindre erhvervsliv og håndværk er anderledes i Danmark, end det er i de andre EF-lande. At små virksomheder herhjemme skal ind under lovgivningen, blot de har ansat 20 mand, er jeg meget betænkelig ved, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at få nærmere oplyst, om der ved de forhandlinger, der har været på EF-plan, egentlig har været en repræsentant for Håndværksrådet med. Det er jeg slet ikke så sikker på. Det er egentlig et stift stykke, hvis man kan sidde dernede og vedtage sådan noget, som ikke passer på den struktur, vi har for det mindre håndværk og industri herhjemme, og vi så ikke skulle have en mulighed for, når vi skal forhandle det i det danske folketing, måske at få ændret dette punkt. Det synes jeg vi skal drøfte nærmere i arbejdsmarkedsudvalget.

Så meget kender jeg den tidligere handelsminister, som nu er arbejdsminister, at jeg ved, han altid har haft et varmt hjerte for den mindre industri og håndværket, og jeg er helt sikker på, at havde det været handelsministeriets område, så havde ministeren været mere betænkelig ved at fremkomme med sådan et forslag.

Jørgen Jensen (DKP):

De sidste bemærkninger fra hr. Ingomar Petersen om, at det er et stift stykke, at man kan sidde i Bruxelles og diktere os, hvad vi skal gøre, er jeg enig om. Det skulle vi bare have tænkt på, inden vi stemte os ind i EF. Vi vidste jo alle sammen, at det ville blive følgen af vort medlemskab, og derfor skulle vi være gået imod det.

Jeg forstår ikke rigtig, at arbejdsministeren undrer sig over kommunisternes stilling. Jeg synes, vi tydeligt nok har sagt, både forud for afstemningen og efter, at vi er imod EF. Man bliver nødt til at værne sig til i socialdemokratiet, at delingen i spørgsmålet EF ikke blot går ned igennem salen her, men også går ned igennem socialdemokratiet og igennem arbejderklassen. Når jeg blev bedt om at takke fremskridtspartiet, fordi partiet udtrykte enighed med os heroppefra, så vil jeg godt sige, at det er da klart, at vi går imod de direktiver fra EF, fordi vi ønsker størst mulig frihed for den danske arbejderklasse, mens fremskridtspartiet ønsker at gå imod direktiverne fra EF, fordi de ønsker friheden til, at reaktionen herhjemme kan forhindre selv de små forbedringer, som ligger i forslaget fra EF.

Arbejdsministeren sagde, at jeg havde et langt indlæg om overenskomstsituationen. Forhåbentlig var det også klart for arbejdsministeren, hvad jeg sagde – det er jo ikke nok, at indlægget er langt. Når arbejdsministeren understreger, at man ikke begyndte at bruge af de 2 pct., så vil jeg erindre om, hvordan en forhandlingssituation er. Da vi i sin tid gennemførte sygedagpengeordningen herinde i folketinget, ja, da sagde Arbejdsgiverforeningen ved de næste overenskomstforhandlinger: vi har allerede brugt af de penge, som vi ville bruge til denne overenskomstsituation. Det var ikke folketingets skyld, og jeg gik ikke mod den sygedagpengeordning, vi fik, men jeg vil bare sige, at i dag ligger fagbevægelsen med krav til de kommende overenskomstforhandlinger om tryghed i ansættelsen, om værn mod usaglige